

গ্ৰীচৰ খ্ৰীষ্টিয়ান লোকসকলে যিৰুচালেমৰ দুখীয়া খ্ৰীষ্টিয়ান সকলক সহায় কৰিছিল।

ল'ৰা-ছোৱালীক শিকাওক - যি কোনো ঠাইত বাস কৰিলেও মানুহৰ প্ৰয়োজনীয়তা পূৰ কৰা কথা।

প্ৰাৰ্থনা : “প্ৰিয় প্ৰভু প্ৰয়োজনত একেলগে কাম কৰোতে, আমাক জ্ঞানী
আৰু উদাৰ হয় সহায় কৰক”।

বয়স আৰু প্ৰয়োজন মতে তলত দিয়া ল'ৰা-ছোৱালীৰ শিকিবলগীয়া কাম-
কাজ বাচি লওক।

দুখীয়া খ্ৰীষ্টিয় ভাই-ভনীবিলাকক কৰিছৰ লোকবিলাকে কেনেকৈ সহায়
কৰিছিল শিক্ষকক ক'বলৈ দিয়ক।

যিৰুচালেমৰ বিশ্বাসীসকল আকালৰ নিমিত্তে ভোক্তা থকা সময়ত পৌলে মিশ্যনেৰী কামত আছিল।
অন্য দেশৰ বিশ্বাসীসকলক সেই লোকবিলাকক সহায় কৰিবলৈ কৈছিল। তেওঁলোকৰ প্ৰকল্প এক বৃহৎ আছিল
আৰু অনেক মণ্ডলীয়ে তেওঁলোকৰ নিমিত্তে ধন গোটাইছিল। বিশ্বাসীসকলে এই কথা নিশ্চিত কৰিছিল যাতে
আচল লোকে যিৰুচালেমত ভোক্তা থকা খ্ৰীষ্টিয়ানসকলক দিয়ে।

১ ম কৰছীয়া ১৬:১-৪ পঢ়ক, কেনেকৈ দান সংগ্ৰহ কৰিব লাগে, তাক পৌল কৰছীয়া লোকবিলাকলৈ
লিখিছিল। এতিয়া প্ৰশ্ন সোধক :

- কৰিছৰ উপৰিও কোন মণ্ডলীয়ে দৰিদ্ৰবিলাকৰ কাৰণে দিছিল? (১ পদ)।
- দান সংগ্ৰহত বিশ্বাসীসকলে কেনেকৈ দিছিল? (২ পদ)।
- লোকবিলাকে তেওঁলোকৰ দান একেবাৰতে দিছিলনে? (২ পদ)।
- মণ্ডলীয়ে কিমান সাৱধানে ধন পঠোৱা কাম তদাৰক কৰিছিল? (৩ পদ)।
- পৌলৰ মতে এই মতামত কিমান গুৰুত্বপূৰ্ণ আছিল? (৪ পদ। পৌলে যদিও নতুন মণ্ডলী স্থাপনত ব্যস্ত
আছিল, তথাপি যিৰুচালেমত দুখত থকা সকলৰ বাবে চিন্তা কৰিলে আৰু দানবোৰ যেন ঠিকমতে ব্যৱহাৰ হয়
তালৈ মন কৰিছিল।)

ব্যাখ্যা কৰক : বিশ্বাসীসকলে তেওঁৰ অনুৰোধত কেনেকৈ সঁহাৰি জনাইছিল সেই বিষয়ে কৰছীয়াবিলাকক
পৌলে কোৱা কথা।

- অনেক বিশ্বাসীয়ে কেনেকৈ উদাৰ চিন্তে দান দিছিল সেই বিষয়ে পৌলে তেওঁৰ দ্বিতীয়খন পত্ৰত লিখিছিল
(২য় কৰছীয়া ৮:১-৭, ১০-১১ আৰু ১৯-২১)।
- গ্ৰীচ দেশৰ উত্তৰে মাকদনিয়া নামৰ এখন সৰু ঠাইৰ দুখীয়া বিশ্বাসীসকলে নিস্বার্থভাৱে দান দিছিল।
- মাকদিনিয়াৰ লোকবিলাকে অধিককৈ দান দিবৰ নিমিত্তে পৌলক মিনতি কৰিছিল।
- যিৰুচালেমলৈ পাঁচনিবিলাকৰ নিমিত্তে নিবলৈ, কৰিছৰ লোকবিলাকে প্ৰতি সপ্তাহে অলপ অলপকৈ দিছিল।
- সন্দেহ নাথাকিবলৈ, সেই দানবোৰ যিৰুচালেমলৈ নিবলৈ তেওঁলোকক বিশ্বাসী লোকৰ নাম দিবলৈ পৌলে
তেওঁলোকক কৈছিল।
- ভোক্তাৰ লোকক খুউৱাব দান দিয়াৰ উদ্দেশ্য কেৱল নাছিল, কিন্তু লগতে ঈশ্বৰৰ লোকৰ গৌৰৱ কৰিছিল।
“মহান দানৰ” কাহিনীটোৰ কিছু অংশ নাটকলৈ ৰূপান্তৰ কৰি দেখুউৱাওক, সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক সহায় কৰিবলৈ
ডাঙৰবোৰক কওঁক।
- উপাসনাৰ সময়ত পৰিবেশন কৰিবলৈ মণ্ডলীৰ প্ৰধান চলাওঁতাৰ লগত ব্যৱস্থা কৰক।

- বৰ্ণনাকাৰী, পৌল, তীত আৰু শত্ৰুৰ ভাওবোৰ ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালী অথবা বয়সীয়া লোকক দিয়ক। বৰ্ণনাকাৰী কাহিনীটোৰ সাৰাংশ কব আৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে কি ক'ব লাগে তাক সোঁৱৰাই দিয়াত সহায় কৰিব।
- সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক দুখীয়া লোক কৰিহুৰ আৰু মাকদনিয়াৰ লোকৰ ভাও দিব। কৰিহুীয়া লোকৰ হাতত সৰু সৰু শিলগুটি অথবা খুচুৰা পইচা দান দিবলৈ থাকিব।

বৰ্ণনাকাৰী : ১ ম কৰিহুীয়া ১৬ঃ১-৪ পদত পৌলে লিখা কথাৰ পৰা কাহিনীটোৰ প্ৰথম অংশ কওক। এতিয়া কওক- “যিৰুচালেমৰ দৰিদ্ৰ লোকবিলাকে কি কয় শুনক।”

দৰিদ্ৰ লোকবিলাক : “আমাৰ শস্য নষ্ট হ’ল।” “এবছৰৰ ভিতৰত আমি ভোকত মৰিম।” “ঈশ্বৰে আমাক সহায় কৰক।”

বৰ্ণনাকাৰী : “একেসময়তে, সূদূৰ কৰিহুত পৌলে খ্ৰীষ্টিয়ানবিলাকক কি কৈছে শুনক।”

পৌল : “যিৰুচালেমত ভোকত থকা বিলাকক আমি সহায় দিয়া উচিত। প্ৰতি সপ্তাহত কিছু ধন বেলেগে আৰু প্ৰতি দেওবাৰে দান হিচাপে তাক দিবা. অলপ দিনৰ পিছত, মই সেই দান নিবলৈ আহিম।”

বৰ্ণনাকাৰী : “খ্ৰীষ্টৰ শত্ৰুৱে দুষ্ট আত্মাৰ সহায়কাৰী সকলক কি কৈছে শুনক।”

শত্ৰু : “অহ! মঙলীয়ে দেখোন সহযোগ কৰিছে! আমি ভোকাতুৰে তেওঁলোকক একেলগে কাম কৰাৰ পৰা বন্ধ কৰিম। সিহঁতে অধিককৈ দি সিহঁতক সহায় কৰিছে। আমি সিহঁতক নিৰুৎসাহ কৰা উচিত।

কৰিহুীয়া লোকবিলাক : দান সংগ্ৰহৰ বাবে এটা বাকচ আগবঢ়াম। কথাবোৰ এইদৰে কওক। “প্ৰতি সপ্তাহত অলপকৈ কৰিবলৈ পাই মই অতি আনন্দিত! মই মোৰ কুকুৰা কণী এটা প্ৰতিদিনে ৰাখি বেচোঁ। দানৰ বাবে এইবোৰ ধন। “মই কেইখনমান কাপোৰ বনাই বেচিলোঁ।”

শত্ৰু : অতিশয় খঙেৰে আগবাঢ়ি কয়, “আমি সিহঁতক দান দিয়া কাৰ্য্যত বাধা দিবলৈ সমৰ্থ নহ’লো। সেয়ে ধনৰ প্ৰতি অসাৱধান হ’বলৈ আমি তেওঁলোকক প্ৰলোভন দেখুৱাম। যিৰুচালেমলৈ ধন নিয়া মানুহজনৰ প্ৰতি মই সন্দেহ জগাম। সিহঁতে নিশ্চয় তাৰ পৰা কিছু চুৰ কৰিব।”

কৰিহুীয়া লোকবিলাক : দুজন লোকলৈ আঙুলিয়াই ক’ব, “তোমালোক দুয়োজনে টকা-পইচা চোৱা চিতা কৰিবা।” “আমি টকাখিনি নিবলৈ তোমালোকক গটালোঁ। “আমি দিয়া সকলো খিনিৰে হিচাপ তোমালোকে সাৱধানে ৰাখিবা।”

বৰ্ণনাকাৰী : কাহিনীটোৰ ২ য় খণ্ড কওক। “বহু দিনৰ পিছত পৌলে মাকদনিয়ালৈ গৈছিল। মাকদনিয়াৰ নিবাসীবিলাকে পৌলক কোৱা কথা শুনক।”

মাকদনিয়াৰ লোকবিলাক : “পৌল আপুনি কৈছে, “যিৰুচালেমত থকা আমাৰ ভাই-ভনীসকলে ভোকত আছে। “আমি দুখীয়া, কিন্তু আমি তেওঁবিলাকক সহায় কৰিব ইচ্ছা কৰোঁ।” “কৰিহুৰ লোকবিলাকৰ দৰে, সেই মহান দান কাৰ্য্যত আমাকো ভাগ ল’বলৈ দিয়ক।”

পৌল : “ঈশ্বৰে তোমালোকৰ দান আৰু উদাৰতাক আশীৰ্বাদ কৰক। মই তীতক সেই দান আনিবলৈ পঠিয়াম।”

বৰ্ণনাকাৰী : “তীতে কৰিহুৰ লোকবিলাকৰ ওচৰলৈ গৈছিল। তেওঁ কি কয় শুনক।”

তীত : “গোটেই মঙলীয়ে আৰম্ভ কৰা এই কাম সমাধা কৰিবলৈ আপুনি সুখী হ’ব। মই আন বিশ্বাসী ভাইবিলাকৰ লগত দানৰ বাবে আহিছো। যিৰুচালেমলৈ এই ধন নিবলৈ তোমালোকৰ মানুহ যুগুত আছেনে?

কৰিহুীয়া লোকবিলাক : “যিৰুচালেমৰ লোকবিলাকক সহায় কৰিবলৈ আমি আমাৰ ভাগৰ কাম কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ। “এই দুই গৰাকী লোক বিশ্বাসযোগ্য। তেওঁলোকে তোমাৰ লগত যাব।” (দুখীয়া লোকবিলাকৰ ওচৰলৈ যাব আৰু দানবোৰ তেওঁলোকৰ হাতত দিব।)

দুখীয়া লোকবিলাক : “হয়, এতিয়া আমি ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ। আমি আৰু ভোকত মৰিব নেলাগে।”

শব্দ : আমি পৰাজিত। কোনো সন্দেহ নহ'বলৈ তেওঁলোকে অতি জ্ঞানীজনৰ দৰে ধনৰ যত্ন ল'লে। মই পুনৰ চেষ্টা কৰিম।

বৰ্ণনাকাৰী : সহায় কৰা সকলোকে ধন্যবাদ দিব।

এই অধ্যয়নৰ আৰম্ভণিতে থকা প্ৰশ্নবোৰ ল'ৰা-ছোৱালীকত সুধিবলৈ কওক।

আলোচনা : ঈশ্বৰৰ পৰিচয়্যা কৰিবলৈ আৰু আন কি কাম মণ্ডলীয়ে একেলগে কৰিব পাৰে।

“পোৱা” আৰু “খৰছৰ” হিচাপ দেখুউৱা নক্সা ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক আঁকিবলৈ দিয়ক।

- “পোৱা” এই বাক্যৰ তলত দুকীয়াক দিব পৰা ধন পাবলৈ কেইটামান বেচিৰ পৰা বস্তুৰ নাম নিখিব।
- “খৰছৰ” তলত তেওঁলোকে দুখীয়ালোকৰ বাবে কিনিব পৰা বস্তুৰ নাম লিখক।

সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক এখন হাতত এটা আধলি লৈ থকাৰ ছবি এখন আঁকিবলৈ দিয়ক। (ওপৰৰ ছবি চাওঁক)

- মণ্ডলীয়ে অধিক প্ৰয়োজনত থকা লোকক সহায় কৰিবলৈ কিমান জ্ঞানী আৰু উদাৰতাৰে একেলগে কাম কৰিলে, সেই কথা এই ছবিখন দেখুৱাই ল'ৰা-ছোৱালীক ব্যাখ্যা কৰিবলৈ কওঁক।

মুখস্থ কৰক : ১ ম কৰিছীয়া ৯ঃ৬ পদ।

কবিতা। চাৰিওগৰাকী ল'ৰা-ছোৱালীক প্ৰত্যেককে হিতোপদেশ ২৪ঃ৩-৬ পদকেইটা আঙুৰাবলৈ দিয়ক।

প্ৰাৰ্থনা : “হে প্ৰভু, আপুনি আমাক অনেক ভাল বস্তু দিছে। প্ৰয়োজনত থকা আৰু দূৰ ঠাইলৈ আপোনাৰ বাক্য নিয়া লোকক আমি দিবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ। আমাৰ সম্পত্তিৰে আপোনাৰ আদৰ কৰি একেলগে কাম কৰিবলৈ আমাক সহায় কৰক।”